

Az Istenben szabad lélek mindig örvendező és eleven marad.

Mivel Isten akaratát teljesíti, semmit sem veszíthet,
csak nyerhet, még ha külsőleg szemlélve,
vagy emberi vélemény szerint mindent el is veszített.”

Boldog Gerhardinger Terézia anyja, az Iskolanővérek alapítója
(2. levél, 1823)

Mi volt az a szikra, ami elindított hivatásod keresésének, megfontolásának útján? Izgatottságot és örömet éltél meg? Reményt és valamiféle szándékot? Hívást tapasztaltál? Mélyebb kapcsolódást Istennel? Adj hálát érte! Függetlenül attól, hogy ez egy teljesen új út számodra, vagy már régebb óta keresel. Ez egy folyamat, ami becsületességet és őszinteséget kér tőled, reflexiót, mély odahallgatást a bensődre és másokra. Ez egy folyamatos imádság, amelyben „megkülönbözteted”, hogy Isten mire hív abban a jelen pillanatban, ami majd a következő lépéshez vezet.

Egy új kezdet örömet, izgatottságot és reményt idézhet elő, gyakran anélkül, hogy ezen erőlködnünk kellene. De az is természetes, hogy egy bizonyos idő elteltével csökken ez a kezdeti energia. Van, amikor a mindennapi élet követelményei állnak az útjába. Máskor a félelem, vagy az önmagunkkal kapcsolatos kétségek tartanak vissza attól, hogy előre mozduljunk. Az is lehet, hogy az „analízis paralízis”, vagyis a mindent elemezni és érteni akarás bénító ereje fog vissza a döntéshozattól. Természetesen vágyunk arra a biztonságra, hogy a már következő lépés megtétele előtt tudhassuk, hogy sikerülni fog. De a megkülönböztetés és a tanítvány-lét teljesen a hitről, az Istenbe vetett bizalomról, és arról a készségünkről és bátorságunkról szól, hogy tegyük meg a következő lépést, és éljük meg, ami abból következik, akkor is, amikor még nem teljesen világos, hogy hogyan fog végződni az egész.

Kérd, amire szükséged van!

Ha nem érzed, hogy inspirálna valami, vagy bizonytalan vagy, mindig meríthetsz az imádságból és másoktól. Jó kezdet lehet az imádsághoz, ha egyszerűen megfogalmazod, hogyan is vagy, és kéred, amire szükséged van. Talán később meg tudod osztani a gondjaidat egy lelkivezetővel, vagy megbízható baráttal. Henri Nouwen, lelkes író sok bölcsességet kínál számunkra saját megélt tapasztalatából. Számos írásán keresztül arra bátorít minket, hogy teljes szívvel lépünk bele az életbe, mindig elfogadva saját emberségünket, miközben bízunk Istennel, ráhagyatkozva Isten kegyelmére, és arra, hogy jelen van számunkra utunk minden egyes lépésénél. Idézet egyik imájából:

Drága Istenem, én annyira szeretném kézben tartani a dolgokat. A saját sorsom ura akarok lenni.

Mégis, tudom, hogy azt mondod nekem: „Hadd fogjalak kézen, és hadd vezesselek.

*Fogadd el a szeretetemet, és bízz abban, hogy ahová majd viszlek,
beteljesülnek szíved legmélyebb vágyai.” Uram, nyisd meg a kezeimet,
hogy befogadjam szereteted ajándékát. Ámen.*

